

IK GEEF U REKENSCHAP

*

ZOO STAAT HET MET DE N.S.B.

Rede van den Leider, gehouden voor de kernleden der Beweging in de maand September van 1941

IK GEEF U REKENSCHAP

*

ZOO STAAT HET MET DE N.S.B.

Rede van den Leider, gehouden
voor de kernleden der Beweging
in de maand September van 1941

Uitgave NENASU — Rotterdam

1. Inleiding.

Van den 14den December 1931 tot den 15den Mei 1940 is een periode van bijna negen jaren harden en onvermoeiden strijd; dit was een zware periode in het bestaan der N.S.B. Van den 15den Mei 1940 tot heden is 1½ jaar; ik heb het in dit tweede tijdvak moeilijker gehad dan ooit te voren. Alle moeilijkheden zijn en worden echter te boven gekomen, dank zij de hechte sterkte der Beweging, de trouw van de leden aan onze Beweging in het algemeen en aan mij als Leider der Beweging in het bijzonder. Gij en ik, wij hebben een hecht verbond met elkander en daarom heb ik U geroepen. Gij hebt er recht op te weten wat er gebeurt en ik acht het mijn plicht hier rekenschap af te leggen van mijn daden. Ik ben Uw dictator niet en ik wensch dat nooit te worden. Ik heb mijn kameraden geroepen om hen rekenschap te geven van hetgeen er gedaan is, om het groote gebeuren van dezen tijd te zien en een blik te werpen in de toekomst waarnaar wij streven. Wanneer Gij daar buiten in den strijd staat, zult Gij Uw taak eerst dan ten volle kunnen verrichten, wanneer Gij naast Uw onwrikbaar geloof en vertrouwen ook zoo volkomen mogelijk op de hoogte zijt.
De vervoersomstandigheden maken het onmogelijk om samen te komen op het Hagespraakterrein. Daarom moest ik tot splitsing overgaan. Hier bijeen is de kern der Beweging uit Gelderland, Overijssel en Utrecht. Volgende week geschiedt hetzelfde voor de drie Noordelijke provincies in Groningen en voor Limburg op Amstenrade. Zuid-Holland komt samen in Den Haag, Noord-Holland in Amsterdam. Brabant en Zeeland zullen dan nog volgen.

2. Doodenherdenking.

Alvorens ik met de uiteenzetting begin, gevoelen wij te zamen de behoefte om een oogenblik met onze gedachten en wenschen te zijn in Sovjet-Rusland. Ik verzoek U daarom op te staan en de houding aan te nemen.
In de ontzaggelijke vlakten van Rusland staan de millioenen legers van Europa onder aanvoering van de Duitsche weermacht om het grootste gevaar dat Europa ooit bedreigde, de invasie van de Sovjets, die Europa tot een woestenij zouden maken, die millioenen menschen zouden ombrengen, die cultuur en godsdienst zouden vernietigen en den duivel op den troon zouden zetten, om dit gevaar te vernietigen.
Duizenden jonge mannen vallen in de uitoefening van hun plicht. Tienduizenden rouwen om het verlies van vader, zoon, broer, echtgenoot, verloofde. De eerste tientallen van onze jongens zijn daar gevallen. Wij willen onder het brengen van onzen groet en het in acht nemen van volstrekte stilte met onze gedachten bij hen zijn en hen danken voor hun offer.

3. Het groote gebeuren van dezen tijd. De revolutie.

Willen wij onze taak naar behooren kunnen vervullen, dan kunnen wij nooit genoeg ons rekenschap geven van het groote gebeuren van dezen tijd, van het feit, dat wij temidden van de grootste revolutie van alle tijden staan.
Honderdvijftig jaren geleden was er de Fransche revolutie, zijn oorsprong vindend in Parijs, zich verbreidend over gansch Frankrijk.
De toenmalige reactionnaire machten, de koningen en keizers, de hertogen en graven, zij vereenigden zich, omsingelden Frankrijk en wilden de revolutie vernietigen. Dit gelukte hun niet; de nieuwe denkbeelden verbreidden zich over gansch Europa, ja over de geheele wereld en hebben deze wereld volkomen beheerscht tot de komst van het fascisme en het nationaal-socialisme.
Nu staan wij temidden van de nieuwe revolutie. In onzen tijd wordt gevormd het nationaal-socialistisch en fascistisch Europa

als opvolgster van het kapitalistisch, democratisch, marxistisch Europa, dat aan eigen tekortkomingen en zonden ten gronde gaat.
De reactionnaire machten van nu zijn de revolutionnaire gedachten van 1½ eeuw geleden. De Fransche revolutie heeft veel opgeruimd dat verouderd en schadelijk was, heeft veel goeds tot stand gebracht, doch geleidelijk maar zeker heeft het slechte de overhand genomen. Het liberalisme heeft het kapitalisme gegrondvest, de overheersching van het kapitaal over den mensch bracht de arbeidsslavernij, de z.g. vrijheid ontaardde in bandeloosheid, de democratie in partijendictatuur, het volk werd een horde elkander op leven en dood bestrijdende landgenooten. Meer en meer concentreerde alle macht zich in handen van de Joden, de groot kapitalisten en een verpolitiekte geestelijkheid, die het geloof misbruikte om zich van wereldlijke macht te verzekeren.
Daartegen is het fascisme en het nationaal-socialisme in opstand gekomen. Beiden vinden hun grondslag in het volk, de volkseenheid, de saamhoorigheid, de wil te vormen een groote arbeidsgemeenschap en daarin te verwezenlijken het socialisme van de daad. Gegrondvest op de onveranderlijke wetten der natuur; steunend op de goede eigenschappen van hoofd, hart en hand, die in een volk leven, omhoog brengend de waarlijk christelijke deugden en de sinds ongetelde eeuwen van de vroegste oudheid uit tot ons gekomen begrippen van moed en trouw, eerlijkheid en openhartigheid, werkzaamheid en eenvoud, zal het nationaal-socialisme en het fascisme de Europeepeesche volkeren verjongen, vernieuwen en voor honderden jaren een toekomst verzekeren.
Zooals 150 jaren geleden de toenmaals reactionnaire machten met geweld van wapenen de Fransche revolutie wilden neerslaan, zoo willen in onzen tijd de huidige reactionnaire machten de plutocratie, de erfelijke kapitalistenklasse in samenwerking met de marxisten, de bolsjewisten, een einde maken aan het opkomende nationaal-socialisme en fascisme. Daarom werd de as Berlijn-Rome omsingeld, in het Oosten door Polen, Tsjecho-Slowakije en Joego-Slavië met daarachter in dreigend geweld Sovjet-Rusland en in het Westen door de democratieën

onder leiding van Engeland. Daarom verklaarden Engeland en Frankrijk nu twee jaar geleden aan Duitschland den oorlog. Maar de omringende vijanden zijn ten deele vernietigd, ten deele teruggeslagen. Geheel Europa is nu na twee jaren oorlog in handen van het nationaal-socialisme en het fascisme.
Nu wordt geheel Europa belegerd door de Angel-Saksische plutocratie van Engeland en Amerika eenerzijds en door de Sovjets anderzijds, die samen een goddeloos monsterverbond hebben gesloten tot vernietiging van Europa.
Dank zij het genie van Adolf Hitler, dank zij de staatsmanswijsheid en de stoerheid van Benito Mussolini, dank zij den moed en de offervaardigheid van alle Nationaal-Socialisten en Fascisten van gansch Europa, wordt het grootste gevaar dat Europa ooit bedreigde vernietigd.
Wij weten nu, dat Sovjet-Rusland zich van de wereld heeft afgesloten, reeds bijna een kwart eeuw in geheimzinnig duister gehuld, zich voorbereidde op de gewelddadige verovering van Europa om de wereldrevolutie te voltrekken. In de geheimzinnige binnenlanden van dit onmetelijke rijk werd dag en nacht gewerkt aan de geweldigste oorlogsmachine die de wereld ooit aanschouwde. Tienduizenden vliegtuigen en zware tanks, honderdduizenden mitrailleurs, millioenen geweren en revolvers, alles van het beste materiaal en van de meest moderne uitvoering, werden klaar gemaakt. De bevolking was slechts het slavenleger om dit instrument te vervaardigen.
Daarvoor gingen millioenen ten gronde, daarvoor leefden andere millioenen in armoede en ontbering, maar het resultaat zou moeten zijn de wereldverovering.
Stalin sloot een niet-aanvalsverdrag met Duitschland, in de hoop, dat de Europeesche volkeren in een jarenlangen oorlog als van 1914—1918 elkander zouden uitputten en dat daarna de Sovjets met een onweerstaanbare oorlogsmacht dit verzwakte Europa zouden verpletteren. Na de afsluiting van dit verdrag voerden de Sovjets den oorlog tegen Finland. Wij weten nu welk een ontzaggelijke macht de Sovjets konden ontplooien en wij begrijpen dus nu, dat die oorlog tegen Finland maar een schijnvertooning was. Het was Stalin er om te

doen om Duitschland en Italië te doen gelooven, dat Rusland niet bij machte was om kracht te ontplooien. Hij zond wat slechte troepen en wat verouderd materiaal om Europa zand in de oogen te strooien. Toen hij daarna Oost-Polen bezette deed hij hetzelfde. De waarlijk sterke, moderne, geweldige krijgsmachine bleef verborgen in het duister van de binnenlanden van Rusland en dag en nacht werd verder gewerkt om die machine onoverwinnelijk te maken.
Het genie van Hitler heeft dit enorme gevaar bespeurd.
Na eerst Europa schoon te hebben geveegd van Engelschen en Joodschen invloed, heeft hij zich gereed gemaakt om de dreigende invasie uit het Oosten den nek te breken en Rusland na de uitroeiing van de bolsjewistische machthebbers weer in te schakelen in de Europeesche levensruimte.
Als het zoover zal zijn, zullen alleen nog de Angel-Saksers, voortgedreven door het Jodendom, als macht tegenover het nieuwe Europa staan, dat langzaam maar zeker wordt opgebouwd.
Zie hier in het kort, mijne kameraden, het geweldige gebeuren van dezen tijd, waarbij wij niet alleen staan als getuigen, maar als deelnemers, menschen die bewust gekozen hebben, die begrip hebben van het groote gebeuren en die actief daaraan deel nemen. Wanneer Gij dit klaar voor oogen houdt, staat Gij muurvast, staat Gij onwankelbaar, wat er ook om U heen gebeurt. Het is tenslotte een groot voorrecht om in deze rumoerige tijden, waarin zoovelen de kluts volkomen kwijt zijn, vasten grond onder de voeten te hebben. Dit danken wij in de eerste plaats aan onzen jarenlangen strijd. Daarvoor kunnen wij eigenlijk niet dankbaar genoeg zijn.

4. De juiste koers der Beweging van 1931 tot 1940.

Van 1931 tot 1940 is er zoo ontzaggelijk veel gebeurd. Wij hebben een stroom van leugens en verdachtmakingen zien opborrelen en wegvloeien, wij hebben reputaties zien hoogkomen en vergaan, wij hebben machten en gevestigde — schijnbaar onwrikbare — instellingen in elkaar zien storten, wij hebben staten ten gronde zien gaan, Europa van aangezicht zien veranderen. Wij zien en weten nu zooveel meer dan negen

jaren geleden en schouwen nu een oogenblik terug op den afgelegden levensweg. De geschiedenis der Beweging zal binnenkort in druk verschijnen, een lijvig boekdeel van meer dan 500 bladzijden en 50 bladzijden foto's. De geschiedenis der Beweging ook maar in het kort hier weer te geven is onmogelijk. Een paar mijlpalen op den afgelegden levensweg der N.S.B. kan ik onder de aandacht brengen.
Het begin: ons programma. Is dit programma in de afgeloopen jaren herzien moeten worden? Neen, het bleef onveranderd en is nog volkomen goed als grondslag: het heeft alle stormen onbeschadigd doorstaan.
Onze opbouw als organisatie. Van den aanvang af deugdelijk in principe. Er wordt natuurlijk altijd aan voortgebouwd; de organisatie is in gestagen groei; wat krom groeit wordt na korteren of langeren tijd afgezaagd; wat recht groeit gesteund en bevorderd.
Onze koers als nationaal-socialist. Hebben wij het noodig gehad om van koers te veranderen? Neen. Wie nu leest de beide boeken het nationalisme der N.S.B. en het socialisme der N.S.B. (en ieder, die vast in zijn schoenen wil staan, behoort dit te doen), zal met groote dankbaarheid erkennen, dat wij ons in deze jaren in den koers der Beweging nimmer vergist hebben. Zelfs in het beslissende jaar 1935, toen geheel Nederland zwelgde in Volkenbondsgeloof en Negus-vereering, zeiden wij als vanzelfsprekend, pal tegen den heerschenden wind in, den juisten koers.
Wij verklaarden ons ten aanhoore van ons gansche volk solidair, solidair met de zwarthemden van Mussolini en de bruinhemden van Hitler. Wij beseften toen reeds volkomen, dat twee werelden botsten en dat het in laatste instantie ging om de wereldrevolutie van Moskou.
Hoort onze uitspraken daar:

> „De Sovjet-Russische satanische macht werkt samen met „alle nationale en internationale democraten, die te „dom of te kortzichtig zijn om te begrijpen, dat zij mede „het slachtoffer worden. In hun blinden haat tegen het „fascisme werpen zij zich in de armen van Moskou."

en voorts:

„De grootste triomf van Moskou zou zijn, een nieuwen „oorlog, waarin de Europeesche staten elkaar zouden „vernietigen opdat daarna Rusland Europa zou ver- „overen."

En of het nu was in de Abessinische kwestie, de aansluiting van Oostenrijk, de Sudeten-Duitschers, dan wel het kwartje van Romme, de nieuwe Vader des Vaderlands dr. Colijn, de Barmatten en de Mannheimers, de Amsterdamsche erfpacht, de voedselvernietiging op groote schaal, de margarine-politiek, de Oss-zwendel of de bijzondere vrijwillige Landstorm van onzen onvolprezen generaal-veldmaarschalk Duymaer van Twist, in geen enkel geval hebben wij ons vergist. Alleen in het Joodsche vraagstuk hebben wij ons meer laten leiden door de omstandigheden zelve, die zorg droegen, dat wij dienaangaande een steeds scherperen koers moesten zeilen, hetgeen gepaard ging met ons groeiende inzicht in het wezen van het nationaal-socialisme.

Wanneer wij dit alles overzien, hoeden wij ons voor eenigerlei hoovaardij en zijn wij vervuld van dankbaarheid, dat de goede geest, die ons geleid heeft, niet van ons is geweken, maar ons het instinct heeft gegeven om ons Volk op den juisten weg voor te gaan. In de groote lijn heeft de Beweging nimmer gefaald.

Mocht Gij, mijne kameraden, van tijd tot tijd iemand tegen komen, die U haarfijn wil uitleggen alle fouten en tekort-komingen onzer Beweging, dan kunt Gij ervan verzekerd zijn, dat hij in 1935 den Volkenbond aanbad, leve den Negus schreeuwde of dat hij in 1937 met Barmat aan tafel zat of met de Oxford-lieden dineerde of met Colijn of Romme onder één hoedje speelde.

Begin dan altijd met deze vraag: En, wat deed Gij en wat doet Gij voor de Beweging. Gij zijt dan zoo van hem af. Hij heeft plotseling geen tijd meer.

Een ding hebben wij niet kunnen bereiken, n.l. de volkseenheid. Het doel hebben wij niet bereikt, om de eenvoudige reden, dat dit onder democratische terreur onbereikbaar was. Maar

ons karakter als revolutionnaire, strijdende Nationaal-Socialistische Beweging heeft niemand ons kunnen ontnemen. En, niettegenstaande alle terreur, alle hoon en alle verdachtmakingen, hebben wij ons gehandhaafd tot en met de concentratiekampen der democratie van Mei 1940. Dit is het groote, het alles beheerschende, wat niemand ons ooit meer kan ontnemen en waardoor de grondslag gelegd is voor de herrijzenis van ons Volk na de ineenstorting van de met een zwarte kool in de geschiedenis van ons Volk te boek staande Meidagen 1940.

Zoo kom ik dan nu tot het tweede deel van mijn taak, U rekenschap te geven van hetgeen na Mei 1940 gebeurde, van de krachten, die onzen opmarsch trachten tegen te houden, van de plaats, die wij nu innemen, van de taak die wij te verrichten hebben, van het doel, dat wij bereiken moeten.

5. Hetgeen gebeurde in Mei 1940.

Er zijn zooveel eenvoudigen en nog meer z.g. intellectueelen, die in de gebeurtenissen van 10—14 Mei 1940, niets anders kunnen zien dan een overweldiging van het Nederlandsche volk door de kracht der Duitsche wapenen. Juist omdat zij dit zoo zien, beschouwen zij ons als landverraders, die gemeene zaak maken met de vijanden van ons volk.

De werkelijkheid is gansch anders. De werkelijkheid is, dat Hitler de omsingeling van het nationaal-socialisme moest breken, ook hier in het Westen, ook in ons land, dat verworden was tot een voorpost van Engeland op het vaste land van Europa. Nederland kon niet als een eilandje blijven liggen. Het moet mede in den stroom van den nieuwen tijd. De weg naar Engeland, het Albion, dat Europa ten gronde wil richten, voert nu eenmaal ook over ons land. Ontelbare malen heb ik daarvoor gewaarschuwd, heb ik ons volk voorgehouden, dat de politiek der democraten tot een ramp moest leiden. Maar zij wilden niet luisteren, zij geloofden in den Volkenbond, in de Engelsche en Fransche hulp, in hun stumperige verdedigingswerken, in Colijn en alle andere corypheeën.

Duitschland kwam hier niet om ons te ergeren of te

onderdrukken, maar omdat de Europeesche strijd, de revolutie, dit noodzakelijk maakte.
Daarvan hebben wij nationaal-socialisten het juiste begrip, wij hadden de bui al vele jaren zien aankomen en toen in 1937 bij de verkiezingen dr. Colijn overwon, wisten wij dat ons volk voor die ramp niet meer te redden was. Had ons volk ons in 1937 begrepen en gevolgd, dan zou er in 1940 geen oorlog tusschen broedervolkeren op onzen bodem zijn gevoerd.
Tijdens de oorlogsdagen waren wij opgesloten en voor zoover dat niet het geval was, moesten wij met gekruiste armen toezien. Ook dit laatste was door mij een maand tevoren voorspeld, waartegen men hevig tekeer gegaan is. De waarheid mocht niet gezegd worden.
Na de oorlogsdagen hebben wij onzen weg vervolgd. De omstandigheden waren echter volkomen gewijzigd; een geheel nieuwe toestand wachtte ons. De bevolking verwachtte niets anders, dan dat de N.S.B. zich op de regeeringszetels zou plaatsen. De Heeren regenten waren al opgestaan en kwamen haastig terugloopen toen zij zagen, dat de N.S.B. niet op hun stoelen ging zitten.
Gij herinnert U hoe de toenmalige Engelsche staatsleider tijdens de Noorsche expeditie sprekende over Hitler zeide, dat hij in Noorwegen de aansluiting gemist had. Er waren er velen in Nederland, die na den 15den Mei, van den schrik bekomen, zich in hun handen wrijvend weer op de regentenzetels gingen zitten, zeggend, dat de N.S.B. de aansluiting had gemist, dat zij het juiste oogenblik om zich van de macht meester te maken, had laten voorbijgaan.
Wij toen en zij nu ook, wij weten nu allen, dat het een onvergefelijke fout geweest zou zijn als wij van den toenmaligen chaos gebruik gemaakt hadden om ons op de regeeringszetels te nestelen. De tijd van de N.S.B. was nog niet daar. Wij kunnen niet dankbaar genoeg zijn, dat de goede machten, ons instinct, ons voor die fout, die onherstelbaar geweest zou zijn, heeft bewaard.
Op de Hagespraak van Juli 1940 hebben wij onzen koers bepaald, heb ik U, mijnen kameraden, gevraagd of Engeland onze vijand was of Duitschland en donderend klonk het

over Lunteren: wij zijn solidair met Duitschland en Italië en Engeland was, is en blijft onze vijand.
Na de Hagespraak zijn wij weer met volle kracht aan den arbeid gegaan om de gegeven kans tot uitbouwen der Beweging met beide handen aan te grijpen. In een jaar tijds is de Beweging gegroeid van 32.000 man tot 100.000, zijn de posities in alle opzichten versterkt. De Beweging van nu is vele malen sterker dan die van een jaar geleden. En waarlijk, dit is ons niet geschonken geworden. Zooals ik reeds aan het begin zei: dit jaar is moeilijker voor mij en voor vele van mijne kameraden en medewerkers geweest, dan de acht jaren, die daaraan voorafgingen, tesamen. Laten wij zien welke krachten zich tegen ons keerden.

6. De krachten, die zich keerden tegen onzen opmarsch.

Wij zullen de belangrijkste krachten, die zich tegen ons keerden, de revue laten passeeren.

a. Daar is dan in de eerste plaats de Engelsche blokkade.

De Engelsche blokkade heeft tot doel Europa uit te hongeren en Engeland maakt daarbij niet het minste onderscheid tusschen het Duitsche volk, waartegen het den oorlog zegt te voeren en het Nederlandsche volk, dat zij zegt te beschermen.
Het eenige verschil is, dat de naar Engeland gevluchte Nederlandsche Regeering van tijd tot tijd voor de Engelsche radio komt vertellen, dat de Heeren ministers het ontzaggelijk druk hebben met allerlei lekkers voor ons te koopen, die zij met zich zullen brengen als zij terugkomen. Dat dit zal geschieden met St. Juttemis als de kalveren op het ijs dansen, wordt er niet bijverteld.
Intusschen probeeren de Engelschen ons uit te hongeren, zooals zij dat gedaan hebben van 1914 tot 1918. Zij, die met de Engelschen dweepen, moeten daarom niet klagen. Als hun kinderen tekort komen, moeten zij zich daarom verheugen en samen maar met hen zingen: „God save the King."
Maar onnadenkende menschen, en die zijn er meer dan men veronderstelt, wijten dat aan Duitschland, wijten dat aan de

nationaal-socialisten. Zij spreken smalend over de nieuwe orde en de socialistische welvaart, terwijl zij bij eenig nadenken konden weten, dat de prijsstijgingen en de schaarschte eenvoudig een uitvloeisel zijn van den Europeeschen Oorlog en Engeland's vrijheid om Europa uit te hongeren, wanneer dit Engeland belieft. Een van de doeleinden die het nationaal-socialistisch Duitschland beoogt, is juist om aan die vrijheid van Engeland een einde te maken, zorg te dragen dat het voorgoed uit is met elke poging van Engeland om Europa uit te persen. En ik ben er zeker van dat dit zal gelukken ook.

b. Daar is in de tweede plaats de strijd die de Kerken tegen ons ontketenen.

Dit is een teer punt, want wij als nationaal-socialisten, willen de Kerken niet schaden. De verpolitiekte geestelijkheid is na 10 Mei met verdubbelde woede op ons aangevallen. Inderdaad eischt het nationaal-socialisme de staatsleiding en de volksche leiding en eischt van de geestelijkheid, dat zij zich beperkt tot haar roeping, de religieuze verzorging van den mensch. Wanneer de geestelijkheid dit doet, wordt de Kerk daardoor niet verzwakt, maar versterkt. Nimmer is de Kerk zoo sterk geweest als toen zij geenerlei wereldlijke macht had in de eerste honderden jaren na Christus geboorte. Maar de kerkelijke dienaren zijn verstrikt in de netten van het kapitalisme en willen wereldlijke macht behouden, die haar niet toekomt, die over de ruggen van een kiezersmassa is buitgemaakt. Gelukkig zijn er goede uitzonderingen, die naar wij hopen en vertrouwen in den loop der jaren talrijker zullen worden.
Wij blijven in onzen strijd consequent. Wij vallen geen enkele Kerk aan; wij zullen ons echter met alle macht verweren tegen de aanmatigingen van verpolitiekte geestelijken, die den euvelen moed hebben om pasgeboren kinderen het doopsel te weigeren, omdat de politieke overtuiging der ouders hen niet aanstaat. Wij moeten ook consequent zijn in de bescherming van hun rechten. Zoo behoort het tot de rechten der geestelijkheid om voorschriften te geven ten aanzien van de kleeding van diegenen, die ter kerke gaan. Willen zij geen zwarte hemden, willen zij geen Jeugdstormuniform zien in de Kerk, welaan

dan heeft men de keus gehoorzamen of buiten blijven. En wat de Zondagsheiliging betreft en het bijwonen van Godsdienstoefeningen; de Nationaal-Socialistische Beweging doet wat in haar vermogen is om dit te bevorderen. Geen van haar leden wordt direct of indirect verplicht om 's Zondags dienst te doen. Maar wanneer het in verband met de oorlogsomstandigheden en de vervoersmoeilijkheden een enkelen keer noodzakelijk is om Zondag bijeen te komen, denk ik er niet over om dit te beletten aan diegenen, die dit willen doen.
Tijdens de mobilisatie heb ik honderden vrachtwagens op Zondag zand zien rijden en duizenden zien zwoegen zonder dat er één dominé of pastoor was, die daar iets verkeerds in vond, althans niemand deed er een mond tegen open. Welnu, nu is de N.S.B. gemobiliseerd in oorlogstijd en voor een heel wat hoogerstaand en heel wat nuttiger doel dan de zandkruiers van 1939 en 1940.

c. Daar is in de derde plaats de Unie.

De Unie, ontstaan na Mei 1940 als schuilkelder voor alle politieke partijen, de Unie met drie leiders voor twee kwartjes, de Unie met haar socialisme van den kouden grond en haar sorry-mannen.
Wat hebben velen zich daaraan geërgerd; hoe dikwijls is niet de vraag gesteld, hoe kan een nationaal-socialistische Duitsche Overheid dit toelaten. Mijn opvattingen daaromtrent kon ik toenmaals niet zeggen. Ik vermeen, dat de Duitsche Overheid ook aan al diegenen, die beweerden de nieuwe orde te verstaan en kolossaal Duitschgezind te zijn, de kans heeft gegeven dit te bewijzen.
De Rijkscommissaris heeft opgeroepen tot samenwerken en de Unie antwoordde: vraag mij dat niet, wacht tot de oorlog is afgeloopen, dan zult gij eens wat zien.
De Rijkscommissaris riep op tot medestrijden tegen het bolsjewisme, de Unie antwoordde niet.
De Unie heeft haar kans gehad; aan de Unie blijft niet anders over dan te wachten op Engeland's overwinning, waaraan zij gelooft. Tot dien is zij een levend lijk, dat langzaam in ontbinding zal overgaan.

Bereikt is, dat later niemand zal kunnen zeggen, uitgesloten te zijn geweest van den opbouw aan de nieuwe orde. Zij hebben zichzelve uitgesloten en zullen zich nimmer daarover kunnen beklagen.

d. Daar is in de vierde plaats de N.S.N.A.P.

Het verschil met de N.S.B. is hemelsbreed. De N.S.B. wil de samenwerking der Germaansche volkeren. De N.S.N.A.P. wil Groot-Duitsch imperialisme, de inlijving van Nederland als provincie van Duitschland, zooals wij eens door Napoleon zijn ingelijfd bij Frankrijk.
Deze N.S.N.A.P. had niet de geringste beteekenis in Nederland vóór de komst van de Duitschers. Daarna heeft zij geprobeerd omhoog te komen met behulp van honderden ex-N.S.B.'ers, die onbruikbaar of onbetrouwbaar waren gebleken in de Beweging.
Daar kwamen bij de mastklimmers, die voor den 10den Mei zich schuil hielden en na den 10den Mei de Duitsche bureaux plat liepen om een baantje onder mededeeling, dat zij zoo kolossaal Duitschgezind waren en zoo goed nationaal-socialist, dat de N.S.B. hen te min was.
Hoe wij daarover denken? Och, een paar jaar geleden hebben wij Prins Bernhard van Duitschland cadeau gekregen. Prins Bernhard stak de grens over, haalde de Duitsche emblemen van zijn auto, kon plotseling niet meer met den gestrekten arm groeten en wist zelfs niet meer hoe de Duitsche vlag eruit zag en het Duitsche volkslied klonk. Dat moesten wij N.S.B.'ers hem weer voordoen. Hij was plotseling Nederlander geworden. Wij gevoelden daarvoor zacht uitgedrukt geen achting en iedere fatsoenlijke Duitscher deelde deze gevoelens. Nu de Duitschers hier zijn, schijnen er Nederlanders te zijn, die zich plotseling Duitscher gevoelen en hun Nederlanderschap verloochenen. Hoe wij daarover denken? Dat is geen vraag! Wij denken precies zoo over hen als de fatsoenlijke Duitscher denkt over Prins Bernhard! Gedaanteverwisseling. Er is een eerecode die internationaal is, in ieder geval geldend voor elk Germaansch volk en wij Nederlanders gevoelen en weten ons een Germaansch volk en houden ons aan die code.

Er zullen natuurlijk ook onder hen idealisten zijn, die oprecht van meening zijn dat hun wezen niet Nederlandsch maar Duitsch is. Best, wij kunnen hen respecteeren als zij de daad bij het woord voegen, de Duitsche nationaliteit aanvragen en zich melden voor den strijd in Rusland. Dan zouden wij met hen kameraden kunnen zijn.
Maar zij behooren in onze gelederen niet thuis. De gelederen van de N.S.B. behooren zuiver Nederlandsch te zijn, anders winnen wij ons volk nooit voor de groote gedachte die wij dienen: ons volk tot een broedervolk en bondgenoot te maken van het Duitsche.
Daarom heb ik iedere aanraking met de N.S.N.A.P. verboden Zij, die zich daaraan niet wenschen te houden, worden uit de Beweging verwijderd.
Wij willen geen troebel water om ons heen; wij zijn altijd helder en klaar geweest en wenschen dit te blijven.

e. Daar zijn in de vijfde plaats de Duitschers.

Wij weten allen hoe correct de Duitsche bezetters in overgroote meerderheid hier optreden. Hoe soldaten, die toch waarlijk niet voor hun genoegen zoo langdurig en zoo ver van huis zijn, hier dikwijls onaangenaam worden bejegend en hoe daartegenover hun houding correct en vriendelijk is. Hoe zij in trams opstaan voor de vrouwen en haar hun plaats ter beschikking stellen. Dit doet 90% van hen, ja misschien wel 95%. Wij verheugen ons daarover zeer en stellen daartegenover onze achting en onze vriendschap.
Er zijn maar enkelen op de honderd, die van de gedachte uitgaan: Holland wird unsere schönste Kolonie! Een gedachte, die ons ergert en het bloed naar het hoofd jaagt. Ook Gij zult hen wel eens een enkele maal ontmoet hebben. Tracht hen het domme en gevaarlijke van deze houding, die ons moeilijk werk afbreekt, bij te brengen en bovenal doet hen weten, dat zij niets, maar dan ook letterlijk niets, begrijpen van de bedoelingen van den Führer.
De Führer doet alles wat mogelijk is om te geraken tot een Europa, waarin vrede en samenwerking zal zijn, opdat daaruit voort zal komen een gemeenschappelijke toekomst, en zulke

lieden begrijpen daarvan niets en zaaien onrust en verbittering. Gelukkig dat het slechts uitzonderingen zijn, die den regel bevestigen. De regel nl. dat er open en eerlijke kameraadschap is tusschen Duitsche en Nederlandsche nationaal-socialisten.

Behalve machten, die ons van buiten uit belagen, zijn er, die van binnen uit de Beweging wilden treffen en die zijn veel gevaarlijker omdat zij voortkomen uit een tekort aan nationaal-socialisme in de gelederen der Beweging zelve. Ik heb het vorige jaar drie gevaren zien opkomen, nl.:

het gevaar van de ondermijners van den goeden geest en de discipline;

het gevaar van degenen, die meenen, dat wij er al zijn, dat geen moeite meer gedaan behoeft te worden;

het gevaar van degenen, die voorrechten wenschen te genieten.

Dit zijn de gevaren van binnenuit, die ik in den loop van dit jaar bestreden heb, niet zonder succes, de ergste gezwellen zijn er uit gesneden, maar schoonmaken kan ik het niet zonder den dagelijkschen onbemerkten bijstand van mijn onbaatzuchtigste, strijdvaardigste en trouwste kameraden.

De ondermijners van den goeden geest en de discipline loopen als kakelende kippen rond, maar staan bij deze nuttige en nu zeldzaam wordende dieren ten achter, omdat zij nooit een ei leggen, dat de moeite van het oprapen waard is. Zij weten het alleen maar beter, vinden van alles, maar doen niets.
Kameraden, die dag in dag uit in touw zijn, mogen best eens kankeren, vooral als zij daarna nog harder gaan werken. De goede geest in de Beweging en de discipline worden gedragen door de werkers, door hun ijver, door hun toewijding en door hun trouw. Daartegen heeft iedere poging tot ondermijning zich te pletter geloopen.

Zij, die na den 10den Mei 1940 dachten, zie zoo nu zijn wij er, die weten wel beter. Wij hebben nu de volle gelegenheid ons te ontplooien tegen alle afbrekende krachten in, die ik zooeven heb aangeduid. De werkkracht en de toewijding, die de

Beweging door alle jaren van de terreur hebben gedragen, die moeten ons verder brengen en die brengen ons ook verder. Waar de laksheid nog te vinden is, zal zij moeten worden uitgeroeid.

En tenslotte de geest, die ik niet anders dan als verderfelijk kan aanduiden en die gekenmerkt werd door de zucht van bevoorrechting. Hoe hooger de plaats in de Beweging, des te grooter de plichten. Ik heb altijd gezegd, dat het kenmerkende verschil tusschen de democratische wereld die wijkt en de nationaal-socialistische die komt, hierin bestaat, dat in de democratie het volk er is voor de heeren en in den Nationaal-Socialistischen Staat de heeren er zullen zijn voor het volk. In het laatste kwartaal van het vorig jaar nam ik ernstige verschijnselen waar, dat dit in de Beweging hier en daar vergeten werd. Een uiting van dien verkeerden geest was het euvel der gereserveerde plaatsen voor de vriendjes. Ik denk hierover nog precies als vroeger. Vroeger hadden wij gereserveerde plaatsen voor hen die dienst moesten doen en voor de hardhoorenden en gebrekkigen. Ik ben bereid dit begrip uit te breiden tot hen die het meest geleden hebben voor de Beweging. Ik zal er mij zelfs op verheugen als iemand eens op het idee komt om een kameraadske met een vijfjaren speldje en die drie zonen aan het front in Rusland heeft staan een gereserveerde plaats vooraan aan te bieden, want dan heeft zij dat verdiend ook. Enkele gereserveerde plaatsen voor autoriteiten in en buiten de Beweging is op een groot aantal beschikbare plaatsen ook zonder meer toelaatbaar. Maar overigens: wie het eerst komt, die het eerst maalt, en die te laat komt, maalt in het geheel niet.
Die booze geest is al weer grootendeels geweken en voor zoover dit nog niet het geval is, ken ik mijn oude kameraden genoeg om er op te kunnen vertrouwen, dat de resten wel zullen worden uitgeroeid.

Dat zijn dus in het kort de tegenstrevende machten, waartegen wij ons te keeren hadden. En nu terugziende op het afgeloopen tijdvak kunnen wij zeggen, dat de vijand behoorlijk toegetakeld

is, al moeten wij voortdurend op onze hoede blijven, volgens het oude woord, dat als men één duivel uitbant, men moet rekenen dat zij met hun tienen terugkomen.
Het sein blijft geheschen: „weest op Uw hoede".

7. Hoever het staat met den uitbouw der Beweging.

Wanneer wij nu in enkele trekken nagaan hoever het staat met de Beweging, dan kunnen wij met voldoening, ja met groote voldoening, terugzien op het laatste jaar.
De Beweging staat door het gansche land en als uiterlijk kenteeken daarvan bijna 200 districts-, kring- en groepshuizen, W.A., S.S., N.S.V.O. en Jeugdstorm tehuizen. Het Hoofdkwartier is geen huis meer aan de Maliebaan te Utrecht, maar het Zuid-Westelijk deel van de Maliebaan te Utrecht; het is nu bijna gereed en moet 10 jaren dienst doen. In 1950 moet het definitieve Hoofdkwartier der N.S.B. gereed zijn, wanneer de N.S.B. de geheele kern van het werkende Nederlandsche volk zal omvatten. Velen Uwer zullen niet weten, dat er reeds vijftien afdeelingen zijn.
De W.A. en de S.S. zijn in vollen opbouw. Eveneens het Agrarisch front, het Arbeidsfront, het Economisch front, het Middenstandersfront, het Vervoersfront, het Opvoedersgilde, enz. Langzaam maar zeker gaat de Beweging alle takken van dienst van de volksgemeenschap omvatten. Ik weet dat velen ongeduldig zijn en vragen waarom zij nog niet aan de beurt zijn. Mijn antwoord daarop is, ik begrijp Uw ongeduld, maar als ingenieur geef ik de voorkeur aan een bedachtzamen, soliden bouw boven kunst en vliegwerk. Ik gevoel niets voor kaartenhuizen; ik zou zeker een slecht en kankerend lid van de Unie geweest zijn.

Maar vooral, mijne kameraden, laten wij te zamen hoeden ons fundament. Het fundament der N.S.B. is de offervaardigheid, de dienstbereidheid, het plichtsbesef, de discipline van de leden. Zou dit fundament vernield worden, de ondergang zou aanstaande zijn.
Daarom kan ik er nooit genoeg op wijzen, hoe het eenvoudige,

voortdurende, naar buiten klein schijnend werk, dat altijd weer terugkeert, eigenlijk de kern vormt van alles.
Kameraadskes, als Gij daar altijd maar weer trap op trap af gaat met Uw contributiekwitanties en Uw busjes, met Uw zegels en Uw papieren, bedenkt dan dat Gij daarmede de Beweging draagt, dat ik Uw offer ken en waardeer. Wanneer Gij dan wel eens ontvangen wordt, anders dan Gij hadt verwacht, en anders dan waarop Gij recht hebt, brengt dat aan degenen, die onjuist handelen op een verstandige manier aan het verstand. Mocht dit niet helpen dan hebt Gij recht op beklag; wij kunnen niet dulden, dat zij die het werk doen, onheusch zouden worden behandeld door degenen die thuis blijven. Helpt ook beklag niet, dan zal groeps- of kringleider afdoende maatregelen hebben te nemen.
En Gij colporteur, Gij spreker, die er op moet uittrekken, Gij huisbezoeker en Gij stille werkers allen te zamen, wat de Beweging is dankt zij aan U, aan Uw nooit aflatenden ijver. Wees er van verzekerd, dat ik U niet vergeet.
De leden hier; onze geïnterneerde kameraden in Indië, onze jongens daar buiten aan het front, ja in de concentratiekampen in Engeland en in de West, zij zijn trouw aan de Beweging en trouw aan den Leider. Op deze trouw en op deze offervaardigheid heeft in de jaren, die achter ons liggen, alles zich te pletter geloopen wat zich tegen ons keerde.
Ik ben oneindig dankbaar voor dit alles; ik kan die alleen vergoeden door het streng vasthouden aan de beginselen der Beweging en door trouw te zijn aan U. Die trouw brengt mede, dat ik U zou willen vergoeden wat Gij geleden hebt voor de Beweging. Ik weet, dat Gij zult zeggen, en daarin hebt Gij gelijk, dat Gij Uw grootste vreugde vindt in den voortgang van de Beweging, Uw Beweging. Maar daarnaast zou ik de dagelijksche zorgen van zoovelen van mijn kameraden willen verminderen. Duizenden hebben het ergste achter den rug, maar andere duizenden zijn er, die er nu nog slechter aan toe zijn dan vóór Mei 1940.
Een begin om hen bij te staan, is gemaakt door de stichting van de Gezins- en Jeugdzorg. Maar van groote beteekenis is, dat ieder werk zal hebben dat hen of haar past en waardoor

het bestaan op behoorlijke wijze gewaarborgd is. Nog is het niet zoover, maar vol vertrouwen zien wij de toekomst tegemoet. Samen zullen wij den strijd tot een goed einde brengen.

8. Onze taak van heden.

Daarmede ben ik nu gekomen tot onze taak van heden.
Onze taak van heden is enorm zwaar en grootsch, maar daardoor juist zoo ontzaggelijk aantrekkelijk. Zij is in vier punten samen te vatten:

a. de verdere opbouw der Beweging;
b. het winnen van ons Volk voor het nationaal-socialisme;
c. het militariseeren der Beweging;
d. het actief deelnemen aan den Europeeschen strijd.

Ik moet U ieder dezer taken nog afzonderlijk in het kort uiteenzetten.

a. De verdere opbouw der Beweging.

Het Hoofdkwartier zal over een maand op een nieuw niveau gebouwd zijn, aanzienlijk hooger dan dat van een jaar geleden. Nu moeten de districten, kringen en groepen zelfstandiger gaan arbeiden en hechter worden samengesteld.
Van 1 Januari a.s. moeten de districten financieel zelfstandig werken, zonder steun van het Hoofdkwartier. De contributieregeling moet streng worden doorgevoerd, zoodat de hoogere inkomens ook de contributie betalen, die in overeenstemming is met hun meerdere draagkracht. Van de grootste beteekenis is het opvoeren van de saamhoorigheid en de kameraadschap en het brengen van de menschen op de plaatsen waar zij het best kunnen werken voor de Beweging.
In Lunteren hebben wij nu twaalf kampen gehad voor de instructie van het kader. Daar kondt Gij zien hoe de leden, die de hoogste staatsambten vervullen in het zweet huns aanschijns zand kruiden en op hun tijd de corvéediensten verrichtten naast de meest eenvoudigen als goede, trouwe kameraden. Daartoe zou het oude regiem geen kans gezien hebben. Dat is hetgeen wij willen: tucht, orde en discipline in dienst der Beweging, volledige kameraadschap na afloop

van den dienst. De kampen van Lunteren hebben geleerd, dat het kan, al vrees ik dat juist degenen, die niet gekomen zijn, zulk een kamp het hardst noodig hebben. Maar zij, die niet gekomen zijn, moeten vooral niet denken, dat het gevaar van de lucht is. Geen sprake van. Volgend jaar komen de kampen op groote schaal terug en een knappe jongen, die zich dan zal kunnen onttrekken.

Trouwens, niettegenstaande het slechte weer, was er maar één roep: Wij hebben veel geleerd, wij zijn behoorlijk moe en komen graag terug. Zoo gaarne zou ik U, kernleden, allen een week in het kamp hebben. Het kan nog niet. Dit jaar was een begin. Er zijn er 800 geweest. Het volgend jaar moeten het er duizenden zijn.

Ik zou niet volledig zijn, als ik den Jeugdstorm hier vergat. De Jeugdstorm is nu reeds de grootste jeugdorganisatie, die Nederland ooit gekend heeft. Er zijn nu 14.000 leden, maar dit moeten er binnenkort 40.000 zijn. Ouders, nationaal-socialisten denkt er om Uw kinderen behooren in den Jeugdstorm. Een deputatie van den Jeugdstorm is nu naar Breslau geweest en haalde daar eerste en tweede prijzen, al moest zij natuurlijk verre achter staan bij de Hitlerjeugd, die zoo ontzaggelijk veel grooter is en zich reeds zoovele jaren heeft ontplooid. Het resultaat was voor de eerste beperkte deelname zeer bevredigend, maar het volgend jaar moet het nog anders zijn. Dat kan als ieder met volle kracht medewerkt. De Jeugdstorm moet onze vreugde, onze glorie, onze hoop op Neerland's toekomst zijn. De jeugd moet worden gedisciplineerd, streng opgevoed en goed verzorgd zijn. Het is in deze tijden moeilijker dan ooit. Men kan geen beter werk doen, dan de Jeugdstorm helpen groot te maken. Wanneer de Jeugdstorm door de straten marcheert, moeten de beste gevoelens van ons Volk ontwaken en de harten warm worden. Door de Jeugdstorm zal het Nederlandsche volk weer aan zijn toekomst gaan gelooven en daardoor zal de verbittering en de moedeloosheid van ons volk dat zich vernederd gevoelt, wijken.

b. Het winnen van ons Volk voor het nationaal-socialisme.

O, ik weet het. Het schijnt een ondoordringbare muur te zijn,

die ons scheidt van onze volksgenooten, die democraat of marxist, die het politiek protestantisme of het politiek katholicisme aanhangen. Maar door dien muur moeten wij heen. Velen, die er vroeger dag in dag uit, of beter gezegd iederen avond op uitgingen, hebben het opgegeven om door overreding iets te bereiken. Zij zeggen: die muur moet uit zichzelf tot puin vallen. Dit is verkeerd. Wij moeten er van den winter weer op uit trekken, hoe moeilijk het ook is. De levensomstandigheden zullen moeilijker worden, de verbindingen zullen slechter zijn dan ooit, de duisternis zal op het platte land en in de steden heerschen. En niettegenstaande dit alles, moet ik U zeggen: er op uit, er helpt geen lieve moedertje aan. Er op uit: de praatavonden, het werk van man tot man is en blijft altijd het belangrijkste. De colportage, de propaganda moet op volle kracht werken.
Nu ik toch over propaganda spreek; wij hebben medegedaan aan het plakken en schilderen. Die actie is volkomen gelukt, het democratisch spelletje is door de V-actie gebroken. Maar laten wij nu de boel eens wat opruimen. Gij weet, mijne kameraden, dat ik U altijd heb gezegd bij propaganda-acties niets te beschadigen. Er waren er buiten onze rijen, en helaas ook enkelingen binnen onze rijen, die zich daaraan niet gehouden hebben. Ik acht die actie nu voorbij en houdt U voor altijd te blijven bedenken, dat wij als goede nationaalsocialisten van orde en netheid houden.
Bij al Uw propaganda-acties van dezen winter, vraagt U altijd af, hoe win ik de harten van mijn volksgenooten. Een eenvoudig, hartelijk woord op zijn plaats, een kleine handreiking, een joviaal antwoord op een slecht gemeende uiting, zij kunnen de harten der menschen ontsluiten.
Wij willen onze volksgenooten niet terroriseeren, maar hen helpen in hun grooten zedelijken en stoffelijken nood van heden.

c. De militariseering der Beweging.

Alle democraten en humanisten, alle zakbroeken en sorrymannetjes rillen al bij het woord. Waarom heb ik het bevel gegeven dat alle daartoe geschikte jongere mannen van 18 tot 40 jaar dienst moeten nemen in de W.A.? Omdat het

karakter der Beweging een voorbeeld moet zijn voor de naaste toekomst van ons volk.
In deze omwenteling der tijden moet elk volk zijn plaats veroveren. Duizenden van onze kameraden nemen actief deel aan den strijd, zij hebben ons thuisfront hier verlaten. Hun plaatsen moeten ingenomen worden door anderen. Ik verwacht van iederen jongen nationaal-socialist, dat hij bereid is tot dienen en offeren. Ten slotte is de N.S.B. de motor voor de herrijzenis van ons Volk.
Dat dienen in de W.A. heeft tot doel voor de Beweging in dezen winter te vormen een krachtigen stoottroep van tienduizend doelbewuste, goed gedisciplineerde nationaal-socialisten, die onder alle omstandigheden stand houden, kerels waarop ik kan rekenen. Ik verwacht van hen van hoog tot laag in dienst een goeden opgewekten geest van levensblije, doelbewuste jongere mannen, die volkomen disciplinair zijn en na den dienst de grootst mogelijke kameraadschap, waarin iedere schotjesgeest zal worden uitgebannen.
Wat voor de W.A. geldt, geldt evenzeer voor de S.S.

d. De deelneming aan den oorlog.

Het is voor de toekomst van ons Volk absoluut noodzakelijk, dat wij aan den oorlog deelnemen. Ditmaal niet aan den verkeerden kant, zooals in de Meidagen van 1940, maar aan den goeden kant. En muurvast staat het voor ons, dat de goede kant is, de Europeesche. Wij kiezen, wij hebben gekozen. jaren geleden reeds, den kant van Europa tegen de Angel-Saksers en tegen de Bolsjewieken.
Dit begon reeds in het midden van het vorige jaar, toen de S.S. Standarte Westland werd opgericht. Onmiddellijk volgden honderden kameraden de stem van hun hart. Hun gevoel zeide, dat zij onmiddellijk mede moesten doen en zij vertrokken naar de opleiding in München. Zij hebben gelijk gehad.
Vast staat nu, dat de Standarte Westland der S.S. aan onze jongens de gelegenheid heeft gegeven om een prima opleiding te krijgen als soldaat in de komende Germaansche weermacht. Dat de Führer aan den Reichsführer der S.S. Himmler, de toestemming heeft gegeven om de Nederlandsche jongens op

te nemen en tot goede soldaten te vormen, is het grootste blijk van vertrouwen dat gegeven kon worden en tevens het bewijs er voor, dat de Führer ons volk niet wil vernederen tot een knechtenvolk. Zou hij dit laatste willen, dan zou hij onze jongens zeker niet tot soldaten opleiden, want in het komende nieuwe Europa zullen alleen zij wapenen dragen, die daartoe waardig bevonden zijn. Het is het grootste geschenk dat de Führer ons Volk kon aanbieden: mijn beste instructeurs, mijn nieuwste kazernes staan voor U ter beschikking, opdat Uw zonen de wapenen zullen kunnen dragen, want zij zijn Germanen als wij ....

Het regiment Westland heb ik in den aanvang van dit jaar in München in opleiding gezien; ik heb hen zien oefenen in het hanteeren der wapenen, in het excerceeren enz. Het eerste deel heeft reeds aan den strijd deelgenomen bij Lemberg en heeft zich uitstekend geweerd. Met groote lof wordt over hun heldhaftig gedrag gesproken. Zij die daar vielen, hebben hun leven inderdaad gegeven voor de herrijzenis van ons volk. Met hen viel hun regiments-commandant Wäckerle.

Dezer dagen in Berlijn heb ik de toedracht vernomen van den dood van Wäckerle. In de voorste gelederen was een man gewond; zijn kameraden hadden hem zoo goed mogelijk verzorgd in een greppel gelegd en kwamen terug meldende, dat zij hem niet mede konden nemen. Dit vernam de regiments-commandant Wäckerle.

Onmiddellijk sprong hij op, zeggende dat in zijn regiment de kameraadschap verbood om een gewonde achter te laten en dat hij hem nu zelf zou gaan halen. Onderweg ziet hij een gewonde met een Duitschen helm op, denkt dat die zijn gewonde soldaat is, gaat op hem toe en wordt neergeschoten door den bolsjewiek, die zich als gewonde Duitsche soldaat had voorgedaan. Zoo viel Wäckerle, de commandant van het eerste regiment Nederlanders van de komende Germaansche weermacht. Hij zal ons als een lichtend voorbeeld zijn en in de W.A. en S.S. huizen zal zijn beeltenis blijvend zijn.

Behalve in de S.S. dienen duizenden in het N.S.K.K. Zij gingen uit idealisme omdat zij gevoelden in dezen tijd te moeten medehelpen aan den oorlog. Zij gingen ook omdat hun gezinnen

door jarenlange democratische werkloozenondersteuning werden uitgemergeld. Er waren ook avonturiers en andere minder goede elementen. Vele moeilijkheden zijn er geweest in België en Noord-Frankrijk. Maar tijdens mijn bezoek aan de kampementen in België in de vorige maand gebracht, bleek mij dat de moeilijkheden reeds vrijwel geheel overwonnen waren. Drie compagnieën verbindingstroepen staan ook reeds in het veld; de vierde compagnie is nu in wording.
En daar is dan tenslotte het legioen. Ik zal U niets nieuws vertellen mijne kameraden, als ik U zeg, dat ook het legioen practisch zal bestaan uit N.S.B.'ers.
Mijn gang naar Berlijn had ten doel om zekerheid te verkrijgen ten aanzien van de opleiding en uitrusting. Beiden zullen geschieden door de zorgen van de S.S. Het worden dus geen S.S. regimenten, maar onze jongens zullen worden opgeleid en verzorgd door de S.S.
Zij gaan uit liefde voor hun Volk en Vaderland en in het volle besef dat hun verantwoordelijkheid, dat zij als het ware de eer van ons Volk en de toekomst van ons Volk in hun handen hebben. Maar zij zouden zeker niet gaan als ik niet de verantwoordelijkheid daarvoor op mij nam. Daarom ben ik naar Berlijn gegaan en ben teruggekomen met de zekerheid, dat alles zal worden gedaan wat mogelijk is om hun het soldatenvak te leeren en hen dus geschikt te maken voor de taak, die hen wacht. Ik heb gesproken met den commandant van het eerste regiment en weet, dat onze jongens geen betere zouden kunnen wenschen.
Het eerste bataillon van het W.A. regiment wordt nog deze maand gevormd en zal dan spoedig vertrekken. Ik doe een beroep op de geheele W.A., ja op de geheele Beweging om ten spoedigste het W.A. regiment te vormen. Wij kunnen, wij willen en wij mogen niet achterblijven in de verdediging van Europa. De historie zal van ons niet mogen zeggen, dat wij te kort schoten in een historisch oogenblik, dat voor de toekomst van ons Volk van zoo ontzaggelijk groot belang is. Wij zullen deel uitmaken van de grootste, de meest geperfectionneerde weermacht ter wereld onder de opperste leiding van het genie Adolf Hitler, dat God aan alle Germaansche volkeren

heeft geschonken om Europa's voortbestaan te verzekeren. Ik weet de Beweging wordt nu door hun gaan verzwakt, maar straks als zij terugkomen, als de duizenden met hun bewapening, met hun ervaring door de straten van Amsterdam en Den Haag zullen marcheeren, dan zal het Nederlandsche volk weten, dat zij het zijn, waardoor ons Volk een plaats zal krijgen in de rij der vrije volkeren, die het nieuwe Europa zal vormen.
De verzwakking van nu, is onze onoverwinnelijke sterkte van straks.
Daarom doe ik een beroep op alle jongere mannen, op het strijdvaardigste deel der Beweging: Gaat, meldt U bij het W.A. regiment, doet Uw plicht in de opleiding en in den aanval en komt tot ons terug als overwinnaars, die door ons Volk zullen worden erkend als de dragers van den nieuwen tijd.
In October hoop ik naar Rusland te vertrekken om mijn jongens te bezoeken tot in de voorste gelederen en ik verheug er mij nu reeds op het voorrecht te zullen hebben daar bij hen te zijn en te gaan zien hoe zij zich geweerd hebben.
Nu zegt men terecht: de Duitsche soldaat is door niemand te overtreffen. Ik voorspel U, dat er een tijd komt, dat wij zullen kunnen zeggen, dat de Duitsche en de Nederlandsche soldaat door niemand worden overtroffen. Dan zal het Nederlandsche volk zijn herrezen. En dat danken wij, dat zullen Uwe kinderen dan danken aan onze jongens.
Ziedaar mijne kameraden de rekenschap, die ik U wilde afleggen. De meening van de Heeren in Londen laat mij siberisch. De hoon, die zij over mij uitstorten en hun ophitsing tot moord op mij, zijn mij volkomen onverschillig. Aan hen ben ik geen rekenschap verschuldigd, maar aan U wel, omdat Gij met mij staat, omdat er een hecht verbond is tusschen U en mij. Zij zijn gevlucht, hebben ons Volk in den steek gelaten; wij staan voor de taak om het uit zijn staat van depressie, van wanhoop, van redeloosheid en radeloosheid met vaste hand te voeren naar een betere toekomst. Eenmaal zeiden wij: wij zijn de eer en het geweten der natie. Zonder ons heeft dit Volk geen toekomst meer. Het is jaren geleden dat wij deze zelfbewuste en juiste uitspraak deden, die nu in vervulling gaat.

Alles moeten wij doen. Wij moeten hoon en vernedering verdragen, wij moeten terreur en broodroof ondergaan, wij moeten zonen en echtgenooten afstaan, wij moeten er hier op uitgaan en wij moeten naar het front. Wij moeten alles alleen doen. 90% van ons Volk staat te kijken. Op ons rust de volledige verantwoordelijkheid.
Dit drukt ons niet. Dit verheft ons. Wij zien lichtend voor ons, ook al is het nu nog donkere nacht, de wording van het nieuwe Europa. Het nieuwe Europa, waarin geen oorlog meer zal zijn omdat Gerechtigheid en dus samenwerking zal heerschen.
Nederland, het Nederlandsche volk, zal in de Germaansche levensruimte zijn plaats hebben in overeenstemming met zijn grootsch verleden en met zijn kunnen en kennen, waarin het voor niemand zal behoeven onder te doen. Mijn geloof in ons Volk is onverzwakt. Ik gevoel, ik weet, dat het een groote toekomst tegemoet gaat. Het zal welvaart kennen, kunsten en wetenschappen zullen bloeien, Gerechtigheid zal heerschen. Wij hebben een historische roeping te vervullen. In het volle besef van deze groote verantwoordelijkheid zijn wij hier bijeen en heb ik U rekenschap afgelegd. Beter en sterker zult Gij nu kunnen strijden, nu Gij volkomen op de hoogte zijt en het vaste verbond dat wij gesloten hebben, zal onaantastbaarder zijn dan ooit. Jong Nederland marcheert. Niets kan de zwarte troepen deren.
Voor Volk en Vaderland. Hou Zee!

5 September 1941. MUSSERT.